

ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರಂತೂ ಸಿಟ್ಟಿನ ಮೀಟರು ಸೂರ್ಯೋದಯದಿಂದಲೇ ಓಡಲು ಶುರು. ಸ್ಕೂಲ್/ಆಫೀಸ್ ಬಸ್ ಮಿಸ್ಸಾದರೆ ಎನ್ನುವ ಆತಂಕದಲ್ಲಿ ಓಡುವ ಬೆಳಗಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದು ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗಲೇ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನವರಿಗಂತೂ ಬಿಡಿ. ಪಾಪ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ದೆಸೆಯಿಂದಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು "ಕೋಪತಡ್ಡರು" ರೋಡ್ ರೇಜ್ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಆಡುವ ವಿಡಿಯೋ ಗೇಂ ಏನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ! ಅದು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ. ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ರಪ್ ಎಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ/ಬೈಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಇಂಚು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಹಿಡಿಯುವಾಗ ಕೋಪ ಎನ್ನುವ ಬೆಂಕಿ ಒಳಗೆ ಧಗಧಗ ಉರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಟಚ್ಚಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ತಕ್ಕೋ ಶುರುವಾಯ್ತು ಅಂತಲೇ ಲೆಕ್ಕ! ಗಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬೇರೆಯವರನ್ನೂ ಈ ಬೈಗುಳಾವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಒಬ್ಬರ ಜನ್ಮ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಜಾಲಾಡಿ ಆವತ್ತಿನ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕೋಟಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹೊರಡುವುದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಯ ಬೈಗುಳಗಳು ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದರೇನೇ ಸಿಟ್ಟಿಗೊಂದು ಚಂದದ ಚೌಕಟ್ಟು ಬರುವುದು. ಅಕ್ಸನ್, ಅಮ್ಪನ್, ಅಯ್ಯನ್ ಎಲ್ಲಾ ಅಲಂಕಾರ ಪದಗಳು ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಸಿಟ್ಟು ಶಮನ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

"ವಾಟ್ ಮ್ಯಾನ್... ಹೂ ದ *ಕ್... ಬಗ್ಗರ್... *ಕರ್"ಗಳು ಉದುದಿದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಕಂದಮ್ಮಗಳ ಸಿಟ್ಟಿಗೊಂದು ಆಳ, ವಿಸ್ತಾರವೇ ಇರಲ್ಲ ಅಂತ ಸೋಜಿಗವಾಗುತ್ತೆ. ಬೈಗುಳಗಳು ಏನೇ ಹೇಳಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಮಿತಿಯುಳ್ಳ ಪದಪುಂಜಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಆಗದು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಈ ಸಿಟ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಭೀತಿ ಅಥವಾ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಮಿಡಿ ಕಿಂಗ್ ಶೋ ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬಯ್ಯಲು ತಿಣುಕಾಡುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ.

ರೋಡ್ ರೇಜ್ ಎನ್ನುವ ಈ ಸಹಜತೆ ಬರೀ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಇರುವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪು.

ನಾನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು ವಾಸಿಸಲು ಶುರುಮಾಡಿದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿ ಒಬ್ಬಳು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳು ಆಗ ತಾನೇ ಹೊಸ ಕಾರು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಊರಗಲ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಐಶಾರಾಮಗಳೂ ಅದರ ಒಳಗೆ ಇದ್ದಂಥ ಕಾರದು. ಅದನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಿಸುವ ಚಾನ್ಸೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದವಳು ಎರಡು ತಾಸಿನಲ್ಲೇ ಧುಮುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ವಾಪಸು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಳು.

"ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ರೋಡು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋ ರೋಡು ಹಿಂಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ..." ಅಂದಳು.

ಕಾರಿಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಆಯ್ತಾ, ಸ್ವಾಚ್ಛು ಗೀಚು ಏನಾದರೂ ಆಯ್ತೇನೋ ಅಂತ ಯೋಚಿಸಿ, "ಏನಾಯ್ತೇ?" ಅಂದೆ.

"ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮೂವತ್ತು ಕಿಮಿ ಸ್ಪೀಡಿಗಿಂತ ಫಾಸ್ಟಾಗಿ ಗಾಡಿ ಓಡಿಸೋದೇ ಇಲ್ಲ.